

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Et Stephano Canonico, & Iohanni Archipresbytero sancti
Iohannis Sutrinensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

E I S D E M.

Epist. 49.
 Ut burgenses
 suos non de-
 primant onere
 servitutis.

Nemini debet titulus servilis condi-
 tionis apponi qui privilegio debet li-
 bertatis gaudere. Inde est quod ad exem-
 plar felicitis recordationis Alexandri Papæ
 III. prædecessoris nostri auctoritate du-
 ximus apostolica prohibendum ne burgen-
 ses suos, qui infra tempus statutum legi-
 bus super statu suæ conditionis nulla sunt
 quæstione pulsati, deprimerent quisquam
 præsumat onere servitutis. Datum Viter-
 bij 111. Kal. Iunij &c.

*ABBATI SANCTI
 Benedicti Floriacensis.*

Epist. 50.
 De limitatione
 parrochiarum de
 Villari.

EA quæ ratione prævia statuuntur, fir-
 ma debent & illibata persistere, &
 ne in recidivæ contentiois scrupulum
 relabantur apostolico convenit præsidio
 communiri. Eapropter, dilecti in Domi-
 no filij, vestris justis postulationibus incli-
 nati, limitationem parrochialis Ecclesiæ
 vestræ de Villari, sicut à bonæ memoriæ
 Henrico Senonensi Archiepiscopo ratio-
 nabiliter facta est, auctoritate apostolica
 confirmamus & præsentis scripti patroci-
 nio communimus. Nulli ergo &c. hanc
 paginam nostræ confirmationis infringere
 vel ei &c. usque incursum. Datum ut
 in aliis.

*ABBATI ET CONVENTUI
 beati Germani Antistodorensis.*

Epist. 51.
 Ut liceat illis
 revocare bona
 alienata.

Quoniam per administrationem im-
 providam & dissolutam incuriam
 prælatorum pro alienationibus illicitis fac-
 tis ab ipsis quamplures Ecclesiæ in tem-
 poralibus non modicum sustinent detri-
 mentum, nobis, quibus est Ecclesiarum
 omnium sollicitudo commissa, ex officio
 debiti pastoralis incumbit, post causam
 taliter vulneratam, remedium compe-
 tens invenire quod obducere possit & de-
 beat hujusmodi vulnerum cicatrices. Cum
 igitur à nobis duxeritis postulandum ut
 revocandi ea quæ de bonis Ecclesiæ ves-
 træ per Abbates ejusdem illicitè alienata
 fuerant vel concessa in ejus præjudicium
 & gravamen, vobis auctoritatem tribue-
 re dignemur, nos vestris precibus incli-
 nati vobis duximus concedendum ut ea
 quæ ab ipsis Abbatibus inveneritis aliena-
 ta illicitè vel concessa, vobis liceat ad jus
 ipsius appellatione remota legitimè revo-
 care. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ
 concessionis infringere &c. usque incurfu-
 rum. Datum Viterbij 111. Kal. Iunij,

pontificatus nostri anno duodecimo.

*ABBATI ET CONVENTUI
 sancti Benedicti Floriacensis.*

Iustis petentium desideriis dignum est
 nos facilem præbere consensum, & vo-
 ta quæ à rationis tramite non discordant
 effectu prosequente complere. Cum igitur
 monasterium vestrum, sicut in authen-
 tico bonæ memoriæ Alexandri Papæ præ-
 decessoris nostri perspeximus contineri,
 ad jus & proprietatem beati Petri nullo
 mediante pertineat, nos vestris precibus
 inclinati, auctoritate præsentium inhi-
 bemus ne quis Archiepiscopus vel Episcopus
 in Ecclesiis monasterio ipsi subjectas abs-
 que manifesta & rationabili causa excom-
 municationis vel interdicti sententias au-
 deat promulgare, vel ab eodem monaste-
 rio procuracionem exigere, vel correctio-
 nem in ipsum exercere præsumat nisi de
 mandato sedis apostolicæ speciali. Nulli
 ergo omnino hominum liceat hanc pagi-
 nam nostræ inhibitionis infringere vel ei
 &c. usque incursum. Datum Viterbij vi.
 Idus Iunij, anno duodecimo.

*EPISCOPO, ET STEPHANO
 Canonico, & Johanni Archiepiscopo
 sancti Johannis Sutrinensis.*

Cum dilectis filiis Ottoviano &... Ar-
 chipresbyteris & Clericis Ecclesia-
 rum sancti Laurentij de Capranica ex parte
 una & sanctæ Christianæ Sutrinensis dio-
 cesis ex altera litigantibus super bonis Vi-
 tæ quondam Archiepiscopi dilectum filium
 Alatrimum Subdiaconum & Capellanum
 nostrum concesserimus auditorem, ex parte
 Clericorum sancti Laurentij fuit pro-
 positum coram eo eundem V. annum
 quartumdecimum tunc agentem se suaque
 obtulisse ipsi Ecclesiæ materno interven-
 niente consensu, ac de bonis illius Eccle-
 siæ per quatuordecim annos & amplius
 enutritum, & in ea omnes ordines assecu-
 tum, necnon peritiam scribendi adeptum,
 litteras, cantum, & alia officia ecclesiasti-
 ca didicisse, quorum omnium exercitio
 hujusmodi acquisierat facultates, & eo in-
 tuitu asserere ad se bona omnia perti-
 nere ipsius, qui decesserat intestatus. Dic-
 ti autem Clerici sanctæ Christianæ propo-
 nere curaverunt è contra quod cum dic-
 tus V. ab Ecclesiæ suæ Clericis in eorum
 concanonicum electus fuerit, & per bonæ
 memoriæ diocesanum Episcopum transla-
 tus ad ipsam nullo penitus reclamante,
 necnon

necnon per decem & septem annos pacificè commoratus ibidem, ac per te, frater Episcopo, dicti Episcopi successorem Archipresbytero in sua Ecclesia institutus, Archipresbytero sancti Laurentij preces specialiter interponente pro ipso, ea quæ postmodum & primitus per parsimoniam, artificiolium, & studium suum, & puorum doctrinam nactus fuerat, ad eandem Ecclesiam devolvi debebant sine aliqua quaestione. Pars verò altera studuit replicare se à te, frater Episcopo, postulasse præfatum Archipresbyterum, tunc simplicem Canonicum, sibi restitui ut suum oblatum, & te precibus quorundam devictum id efficere noluisse, sicque suam negligentiam, si qua fuerat, excusabat. Nos igitur iis & aliis à partibus propositis coram auditore præfato intellectis, cum de oblatione ac pacifica translatione Archipresbyteri sæpèdicti nobis facta fuerit plena fides, ea quæ idem Archipresbyter habuerat antequam ad secundam Ecclesiam à prima translatus fuisset primæ, cetera omnia curavimus adjudicare secundæ; ita tamen quòd si probatum fuerit de bonis prioribus vel eorum proventibus ab eodem aliqua postea conquesta fuisse, illa ipsi Ecclesie sancti Laurentij applicentur. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus id quod à nobis est sententialiter diffinitum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Quòd si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Viterbij xii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

ARCHIDIACONO ET W. & R. Primiticris Civitatisensis.

Cum olim inter Clericos sancti Severini de castro sancti Severi ex parte una & Clericos Ecclesiarum sancti Nicolai, sanctæ Mariæ, ac sancti Iohannis castri ejusdem Civitatisensis diocesis ex altera super processionibus in diebus rogationum tam in eundo quam redeundo ad sancti Severini Ecclesiam exhibendis, celebrando sextam ibidem, & sermonem in dominica palmarum ad populum faciendo, necnon etiam pulsationibus campanarum quaestio mota esset, Abbas Terræ majoris ordinarius iudex eorum de meritis ipsius causæ sufficienter instructus, Clericos prædictarum Ecclesiarum super præmissis omnibus Ecclesie sancti Severini per diffinitivam sententiam condemnavit; quam profectò sententiam cum iidem Clerici rece-

Tom. II.

piissent & aliquanto tempore sine contradictione servassent, nitentibus demum eis venire temerè contra ipsam, Clerici sancti Severini ad bonæ memoriæ Dragonariensem Episcopum & magistrum P. Canonicum Troianum apostolicas litteras impetrarunt, quarum auctoritate Clerici præfatarum Ecclesiarum ab Episcopo ipso citati, mandato apostolico intellecto, promiserunt se supradicta omnia firmiter servaturos, eaque inviolabiliter observare dictus Episcopus eis sub excommunicationis pœna præcepit, & sic postmodum quod per antedictum Abbatem & eundem Episcopum providè factum fuit, per sedem extitit apostolicam confirmatum. Nuper autem cum inter Nicolaum Episcopum sancti Severini ex parte una & Thomam sancti Nicolai ac Mauritium sanctæ Mariæ ex altera procuratores super iis quaestio vertetur, dilecto filio Tullio Subdiacono & Capellano nostro eos commissimus audientes; in cuius præsentia procuratores Clericorum dictarum Ecclesiarum, videlicet sancti Nicolai & sanctæ Mariæ, recognoverunt omnia supradicta, eo quod de sextâ canenda præmissum est duntaxat excepto. Ne igitur lites quæ justo iudicio sunt decisæ calumniantium vitio reviviscant, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus dictos Clericos sancti Nicolai & sanctæ Mariæ ad hæc omnia inviolabiliter observandum, secundum quod à prædictis Abbate necnon etiam & Episcopo est statutum, monitione præmissa per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo compellatis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij xii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

CONSULIBVS ET CIVIBVS Iannensis.

Licet ubicunque locorum scissura discordiæ fraternitatem divideret Christianam, nos, qui secundum Apostolum non valemus quocunque scandalizante non uri, ferventi compassionis sartagine frigeremur, de discordia tamen inter vos & cives Pisanos exorta tanto ardentiori caritatis igne perurimur quanto graviora per eam & provenisse jam & posse adhuc etiam provenire pericula intuemur. Per hanc enim non solum grandia damna rerum & gravia discrimina personarum cum immanibus animarum dispendiis utrique supereminet civitati, verum etiam Ecclesia penè tota colliditur, & necessarium terræ

Epist. 55. Ut treugas incant cum Pisanis.

T e